

Svar (16/2 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at fremkomme med et skøn over de samlede udgifter, der vil knytte sig til gennemførelsen af en ny undersøgelse af Nørrebro sagen.

Dette skyldes navnlig, at udgifterne til en sådan undersøgelse vil stå i direkte forhold til bl.a. undersøgelseskommissionens sammensætning, undersøgelsens varighed og omfang, sagens praktiske tilrettelæggelse og form, antallet af afhøringer m.v.

Det bemærkes i den forbindelse, at der endnu ikke er truffet endelig beslutning om hverken form eller praktisk tilrettelæggelse af en sådan undersøgelse.

Jeg forventer at kunne fremsætte lovforslag om en ny undersøgelse af Nørrebro sagen omkring den 1. marts 1996.

Spm. nr. S 1324

Til justitsministeren (6/2 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil regeringen arbejde for, at diverse undersøgelsesretter, undersøgelsesdomstole m.v. afslutter deres arbejde hurtigere, end det er tilfældet?«

Begrundelse

Det er et stigende problem, at diverse undersøgelsesdomstole sluger umådelige ressourcer og trækker ud i det uendelige til skade for befolkningens retsbevidsthed.

Derfor er det tiltrængt med begrænsninger af varigheden af den slags undersøgelser.

Det seneste eksempel er den påtænkte tredje Nørrebroundersøgelse, der kan blive lige så lang og kostbar som tamilsagen.

Svar (16/2 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg er enig i, at undersøgelser af forhold i den statslige forvaltning bør afsluttes så hurtigt som muligt.

Et forhold, der har betydning for, hvor hurtigt en undersøgelse kan gennemføres, er de ydre rammer og de ressourcer med hensyn til sekretariatsbetjening m.v., der stilles til rådighed for undersøgelsesorganet. Ansvar for, at de fornødne ressourcer stilles til rådighed, påhviler den, der iværksætter undersøgelsen, i almindelighed justitsministeren.

Der er imidlertid en lang række forhold af betydning for gennemførelsen af en uvildig og tilbunds gående undersøgelse, som regeringen ikke har og næppe heller bør have indflydelse på.

Den tid, som en undersøgelse varer, vil således i sagens natur afhænge af karakteren af den pågældende undersøgelse, herunder om den skal gennemføres på grundlag af foreliggende skriftligt materiale, eller om den omfatter tilvejebringelse af oplysninger f.eks. ved afhøringer. Afgørelsen af spørgsmålet om, hvordan undersøgelsen nærmere tilrettelægges, og om, hvor mange personer der i givet fald skal indkaldes til at afgive forklaring til oplysning af sagen, må i det enkelte tilfælde overlades til undersøgelsesorganet.

Fastsættelse af en absolut frist, inden for hvilken en undersøgelse skal være afsluttet, vil derfor kunne indebære, at undersøgelsesorganet ikke får mulighed for at gennemføre undersøgelsen på en tilstrækkelig grundig og forsvarlig måde, medmindre der bliver tale om en meget vid frist, eller man vil være indstillet på efter anmodning fra undersøgelsesorganet at forlænge fristen.

Spm. nr. S 1342

Til socialministeren (7/2 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren ændre fortolkningen af bistandslovens § 58 og § 19 i bekendtgørelse nr. 303 af 10. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler efter bistandslovens § 58, således at det bliver muligt at udlevere og tilpasse høreapparater gennem høreinstitutter på baggrund af en lægelig undersøgelse ved en ørelæge, der godtgør behovet herfor?«